

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/75/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917204404
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5917204404.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: Y. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXXX/XX, C., o zaplatenie 1.638,26 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 5Csp/80/2017-101 zo dňa 1. februára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku a náhrade trov konania p
o t v r d z u j e .

Rozsudok súdu prvej inštancie z o s t á v a nedotknutý v časti o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1638,26 Eur, úrok 74,82 Eur, úrok z omeškania 1,08 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z istiny 1638,26 Eur od 06.06.2017 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5% z nezaplatených úrokov vo výške 74,82 eur od 06.06.2017 do zaplatenia.

Žalovanej p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.638,26 Eur, úrok 74,82 Eur, úrok z omeškania 1,08 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny 1.638,26 Eur od 06.06.2017 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 74,82 Eur od 06.06.2017 do zaplatenia. V ostatnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Vychádzal zo zistenia, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 06.02.2014 uzavretá Úverová zmluva č. 103484, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.000 Eur s dohodnutou úrokovou sadzbou 12,9 %, RPMN vo výške 15,41 % a priemernou výškou RPMN ku dňu podpisu zmluvy 19,35 %. Úver sa žalovaná zaviazala splácať v 120 anuitných splátkach po 29,86 Eur s termínom splatnosti prvej splátky 27.02.2014 a konečnou splatnosťou 29.01.2024. Zároveň sa žalovaná zaviazala zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru 100 Eur, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,73 Eur mesačne. Celková čiastka, ktorú sa zaviazala zaplatiť, bola vyčíslená v sume 3.683,20 Eur. Predmetná úverová zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Nakoľko ku dňu podania žaloby žalovaná dlžnú sumu nezaplatila, žalobe vyhovel na zaplatenie istiny 1.638,26 Eur, vyčísleného úroku z úveru 74,82 Eur, ako aj vyčíslený úrok z omeškania vo výške 1,08 Eur za obdobie do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Zároveň sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením uvedených istín, preto ju zaviazal k zaplateniu úroku z omeškania s poukazom na ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

3. Žalobu v časti uplatneného úroku 12,90 % ročne z nezaplatenej istiny 1.638,26 Eur od 06.06.2017 do zaplatenia zamietol ako nedôvodnú, nakoľko žalobca nepreukázal nárok na zaplatenie úroku po zániku zmluvného vzťahu. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca dňom 05.06.2017 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Za obdobie po splatnosti úveru prichádzajú do úvahy sankčné úroky z omeškania. Rovnako zamietol žalobu v časti nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 2,92 Eur. Zmluva o úvere medzi sporovými stranami je neplatná v časti týkajúcej sa súboru poistenia, keď podľa bodu 3.8 zmluvy mala žalovaná ako klient vyhlásiť, že spĺňa podmienky poistenia schopnosti splácať úver podľa poistnej zmluvy, VPP, OP a prístupuje týmto k poistnej zmluve uzatvorenej medzi bankou a poisťovňou a súhlasí s poistením v rozsahu súboru uvedeného v bode 1.2 tejto zmluvy a podľa bodu 3.9 zmluvy mala ďalej vyhlásiť, že sa oboznámila s poistnou zmluvou a všeobecnými poistnými podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úver. Túto skutočnosť žalobca nepreukázal, preto je potrebné mať za to, že uvedené je len súčasťou predtlačenej formulára bez toho, aby žalovaná ako spotrebiteľ mohla individuálne vyjadriť záujem o poistenie úveru a v takomto prípade toto považuje za neplatné dojednanie a má za to, že na základe uzatvorenej zmluvy žalovanej povinnosť platiť poistné nevznikla.

4. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a priznal žalobcovi, ktorý mal neúspech v pomerne nepatrných časti (uplatnený úrok z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) plnú náhradu trov konania.

5. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca, a to proti výroku, ktorým bola čiastočne žaloba zamietnutá. Má za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Poukázal na komentár IURA EDITION, v ktorom je uvedené, že z podstaty úroku ako ceny za používanie peňažných prostriedkov možno vyvodiť, že povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru. Vzhľadom na dispozitívnosť ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), strany si môžu vznik a zánik povinnosti platiť úroky, t.j. dobu, počas ktorej má dlžník platiť úroky v zmluve o úvere, dojednať odchyľne. Poukázal aj na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017. Z ustanovenia § 497 ObZ vyplýva, že obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Ustanovenie § 506 ObZ nespôsobuje zánik záväzku ex tunc a naďalej trvá právo veriteľa, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, táto povinnosť odstúpením od zmluvy nezaniká. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/23/2017-92, Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/193/2017-88, 7Co/366/2017-84. Ďalej poukázal na návrh zákona z roku 2013, ktorým sa mal meniť a dopĺňať zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ktorý obsahoval navrhované ustanovenie § 53 ods. 9, kde na konci sa mala pripojiť veta „úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565“. Rozhodujúcou skutočnosťou je to, že táto navrhovaná zmena nebola nikdy legislatívne prijatá. Pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, t.j. dojednanie poistenia považoval za nepreukázané, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal ho vyzvať na doplnenie v zmysle § 129 ods. 1 CSP. Keďže rozhodol o neurčitom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti návrhu na začatie konania žalobcom uplatňovaných nárokov, hoci bol k takejto činnosti povinný, súd takýmto postupom mu odňal možnosť konať pred súdom. Ide o vady konania vymedzené v § 365 ods. 1 písm. b) CSP. V samotnej úverovej zmluve čl. 1.2 je uvedený poplatok za poistenie schopnosti splácať úver, a to 0,73 Eur mesačne a zároveň v čl. 3.9 zmluvy je uvedené, že žalovaný prevzal poistnú zmluvu a oboznámil sa s ňou. Poistenie je dohodnuté individuálne, nakoľko nie je podmienkou poskytnutia úveru a žalobca sprostredkúva poistenie na základe žiadosti klienta. Žalovanej sprostredkoval poistenie na základe jej požiadavky uvedenej v žiadosti o poskytnutie úveru, ktorú doručila v prílohe odvolania. Vzhľadom na uvedené navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť v plnom rozsahu a zaviazat žalovaného k náhrade trov konania, ako aj trov odvolacieho konania.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

7. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v zmysle ustanovenia § 34 CSP, po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 CSP a rozsudok v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (na priznanie zmluvného úroku po mimoriadnej splatnosti úveru a na priznanie nároku na poistné), na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednávajúcu vec ako vecne správnu posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Žalobca v odvolaní namietal i to, že mu mali byť v konaní priznané aj úroky z úveru po splatnosti úveru. Krajský súd v uvedenej súvislosti uvádza, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa má za následok absenciu požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Po nadobudnutí splatnosti úveru (či už celého alebo jednotlivých splátok) veriteľovi vzniká nárok na vrátenie požičanej sumy, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru (alebo jeho časti). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba (pretože tieto sú už splatné) a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny v obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k tejto zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Takýto stav súd nemôže pripustiť, nakoľko by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za situácie, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/190/2014 z 30. júna 2015, Krajského súdu Žilina sp.zn. 11Co/151/2017, 7Co/1/2018).

10. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp.zn. 11Co/12/2017 zo dňa 31.01.2017, išlo o ojedinelé rozhodnutie tohto senátu, ktorý následne zosúladiť rozhodnutie o tejto otázke s ustálenou súdnou praxou ostatných senátov Krajského súdu Žilina, i ostatných súdov SR.

11. Odvolateľ vo vzťahu k poistnému poukazoval na to, že ho mal súd v zmysle ust. § 129 ods. 1 CSP vyzvať na odstránenie väd žaloby. Podľa názoru odvolacieho súdu odvolateľ si zamieňa neúplnosť žaloby s neunesením dôkazného bremena. V zmysle žalobcom naznačovaného výkladu by mal súd vyzvať stranu sporu (prioritne žalobcu, ktorý si uplatňuje konkrétny nárok) na predloženie takých dôkazov, na základe ktorých mu bude v spore vyhovené. Takýto prístup je však v zásadnom rozpore so základnými princípmi civilného sporového konania, a to s princípom rovnosti strán a nestrannosti súdu. Úlohou súdu nie je viesť konanie tak, aby žalobca bol v spore úspešný; navyše spôsobom, kedy by doslova sám súd iniciatívne vymedzoval rozhodujúce skutkové tvrdenia a vyhľadával k nim sa viažuce dôkazy. Ustanovenie § 129 ods. 1 CSP upravuje postup súdu v prípade, že z podania vo veci samej nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo je neúplné alebo nezrozumiteľné. Všetky uvedené nedostatky sa teda týkajú obsahovej stránky žaloby.

12. Odvolací súd sa plne stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o poplatok za poistenie, že poistná zmluva medzi účastníkmi zmluvy nebola riadne uzavretá, bola iba súčasťou predtlačeneho formulára bez toho, aby žalovaná ako spotrebiteľ mohla individuálne vyjadriť záujem o poistenie úveru a na platnú existenciu zmluvy o poistení sa vyžaduje písomná forma v zmysle § 791 ods. 1 OZ. Písomná forma dohody je zachovaná, ak je jej obsah v dokumente podpísanom zmluvnými stranami, alebo vo vzájomne vymenených listoch, ktoré umožňujú zachytenie obsahu tejto dohody a označenie osôb, ktoré ju uzavreli. Nie je možné odkázať len na znenie tejto zmluvy, že sa nachádza vo všeobecných podmienkach. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Odvolateľ v odvolaní poukázal na to, že

žalovanej sprostredkoval poistenie na základe jej požiadavky uvedenej v žiadosti o poskytnutie úveru. Oboznámením sa s obsahom spisu však takáto žiadosť nebola predložená zo strany žalobcu a nebola predložená ani k odvolaniu, ako to deklaruje v tomto odvolaní. Na druhej strane je nutné konštatovať, že v zmysle ust. § 366 CSP je možné použiť nové prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany (novoty) v odvolacom konaní je obmedzené, a to len za splnenia podmienok taxatívne vymedzených v ust. § 366 CSP.

13. Nakoľko odvolacie námietky žalobcu boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, tento potvrdil rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná, a to v celom rozsahu, preto jej súd priznal proti odvolateľovi - žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)